nieuws

Opinie: “Weg met klimaatdoelstellingen”

nieuws

Europa wilde zo graag de klimaatleider zijn, maar straks zijn we een voorbeeld van hoe het niet moet, vreest VILT-journalist Bram Bombeek.

11 AUGUSTUS 2022 – LAATST BIJGEWERKT OM 11 AUGUSTUS 2022 15:56

Lees meer over:
europa
klimaat

Met de Green Deal, de Farm-to-Forkstrategie en de Fit-for-55-doelstellingen is de EU nog altijd wereldleider in ambitieuze klimaatplannen. Bij het klimaatakkoord van Parijs beloofden we grotere inspanningen dan om het even welk ander machtsblok. Onder invloed van de klimaatjongeren scherpten onze leiders de engagementen daarna nog wat aan. In Oost-Europa weten ze nog altijd dat sturen op doelstellingen niet werkt. In de parabel van de Sovjetspijkerfabriek krijgt de directeur uit Moskou de doelstelling om een bepaald aantal spijkers te produceren. Hij slaagt daar met vlag en wimpel in. Alleen zijn de spijkers te klein en te licht om nuttig te zijn. In Moskou krijgen ze dat door en vragen ze een bepaald gewicht aan spijkers. Opnieuw haalt de fabrieksdirecteur zijn quotum, alleen zijn het nu gigantische kepernagels die even onbruikbaar zijn voor de Sovjettimmerman.

> **De kernuitstap had van ons het enige Europese land gemaakt waar de uitstoot van de energiesector omhooggaat**

Europa haalt zijn doelstelling voor hernieuwbare energie, maar ook daar zitten veel nutteloze spijkers bij. We importeren massaal gerooide bomen uit de VS en Canada om ze hier als pellets te verbranden. Biomassa maakt maar liefst 40 procent van onze 'groene' energie uit. Ook de vorige Vlaamse regering kwam in de verleiding om twee biomassacentrales

te ondersteunen en zo de Europese doelstelling te halen. De politieke fall-out van de Turteltaks stak daar een stokje voor. Het bespaarde ons bijna 4 miljard aan groene stroomcertificaten.
Verstandiger dan hout te verbranden is de recente beslissing om gas en kernenergie in de groene taxonomie op te nemen. Al komt ze voor België te laat. De kernuitstap had van ons het enige Europese land gemaakt waar de uitstoot van de energiesector omhooggaat, terwijl we er de voorbije twintig jaar net in geslaagd waren hem te halveren. Dankzij het systeem van Emission Trading System (ETS) telde dat gelukkig niet mee voor onze doelstellingen.

Gas

Sinds de Amerikaanse schaliegasrevolutie daalde de uitstoot van hun energiesector met 1 gigaton, of een vierde van de volledige Europese emissie. Zonder noemenswaardige klimaatwetten. Fracking is niet zo sexy en mediageniek als zonnepanelen of windmolens zijn, maar de impact is enorm. Gas is in de VS zeven keer goedkoper dan bij ons. Dat is een economische aardbeving, want onze industrie kan niet lang overleven met zo'n concurrentiële handicap. In de VS worden steenkolencentrales bovendien definitief uit de markt geduwd, in Duitsland beginnen ze weer volop te draaien. Het is allicht geen toeval dat groene ngo's geld kregen van de Russische president Vladimir Poetin om te strijden tegen Europese schaliegasontginning. Gelet op onze doelstellingen was dat gas toch maar tijdelijk.
Anders dan ambitieuze doelen dwingt het prijssignaal tot onmiddellijke besparingen. Ons gasverbruik is de voorbije zes maanden al 18,5 procent gedaald, het aantal autokilometers ligt een kwart lager in vergelijking met 2019 en zonnepaneleninstallateurs kunnen de vraag niet volgen. Als we op dit moment de business case van groene energie als goedkope energie niet kunnen maken, zal het nooit lukken. Nieuwe ambitieuze plannen zoals 100 procent hernieuwbare energie of van het gas afkoppelen zijn niet verstandig, zeker niet als projecten als Ventilus of het capaciteitstarief politiek vastlopen.

> **Onze samenleving is collectief aan het verarmen. Ook op ons klimaatbeleid moeten we nu eindelijk een rigoureuze kosten-batenanalyse toepassen**

Maar wat dan met de waterbommen, bosbranden en hittegolven, hoor ik u denken. Sowieso zou onze bijdrage door klimaatmitigatie klein zijn. Van de Fit-for-55-doelstelling van de Europese Commissie berekende de Deense statisticus Bjorn Lomborg dat ze de klimaatverandering amper met zes weken zou vertragen. Het ging altijd al over ons moreel leiderschap in de rest van de wereld, maar daar hebben we weinig aan als we ons huis niet kunnen verwarmen of onze fabrieken niet kunnen doen draaien. Onze samenleving is collectief aan het verarmen. Ook op ons klimaatbeleid moeten we nu eindelijk een rigoureuze kosten-batenanalyse toepassen.
Komende winter worden we allemaal low impact man. Onder het dons met een dikke trui en de warmwaterkruik van grootmoeder dragen we ons steentje bij. De klimaatdoelstellingen mogen dan wel even in de prullenmand.

Met dit opiniestuk wil de auteur een bijdrage leveren aan het maatschappelijk debat. De auteur schrijft in eigen naam en is verantwoordelijk voor de inhoud van de tekst.

De Auteur

Bram Bombeek is journalist bij VILT. Dit opiniestuk verscheen eerder in De Tijd.

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada